

не е твое, ти си просто единъ компилаторъ, пишешъ, какво сж казали другитѣ. Но когато дойдешъ до положение ти самъ да мислишъ, тогава оставашъ всички философи на страна, искашъ да разберешъ въпроса самъ, по своему. Тогава имашъ самосъзнание. То е Божественото съзнание, което прониква въ човѣка. Самосъзнанието е индивидуаленъ процесъ. Много рѣдки сж моментитѣ, когато Божественото съзнание прониква въ насъ. Когато Божественото съзнание проникне въ насъ, ние ще го чуемъ като вътрѣшенъ гласъ. Има моменти въ живота ви, когато това съзнание ще ви проговори. Този моментъ въ вашия животъ ще бѣде епохаленъ. Той ще бѣде най-красивиятъ моментъ. Щомъ това съзнание ви проговори, вие ще си кажете: едно врѣме бѣше това, но въ сънъ ли бѣше, въ будно състояние ли бѣше, видѣхъ нѣщо особено, чухъ нѣщо особено. . . . Това нѣщо не може да се схване отъ вашия умъ. То е нѣщо Божествено! Комуто е проговорило това съзнание, въ него като че нѣщо се отваря, и той вижда отношенията, които съществуватъ между този, който му е проговорилъ и него самия. Тогава, между Бога и него се образува една връзка, която никой не може да разкъса. Нѣма сила, която може да разкъса тази връзка. И най-великитѣ грѣшници сж свързани съ Бога. Защо изглежда, че сж безъ Бога? — То е, защото нѣкой нѣтъ човѣкъ иска да се отдалечи отъ Бога, да се разходи изъ свѣта. Тогава Богъ разпуска тази нишка. Тя се продължава много и човѣкъ е вече свободенъ да върви накѣдѣто иска. Такъвъ човѣкъ върви, върви и най-послѣ, като се умори, казва: кѣдѣ вървя азъ? — и пожелава да